

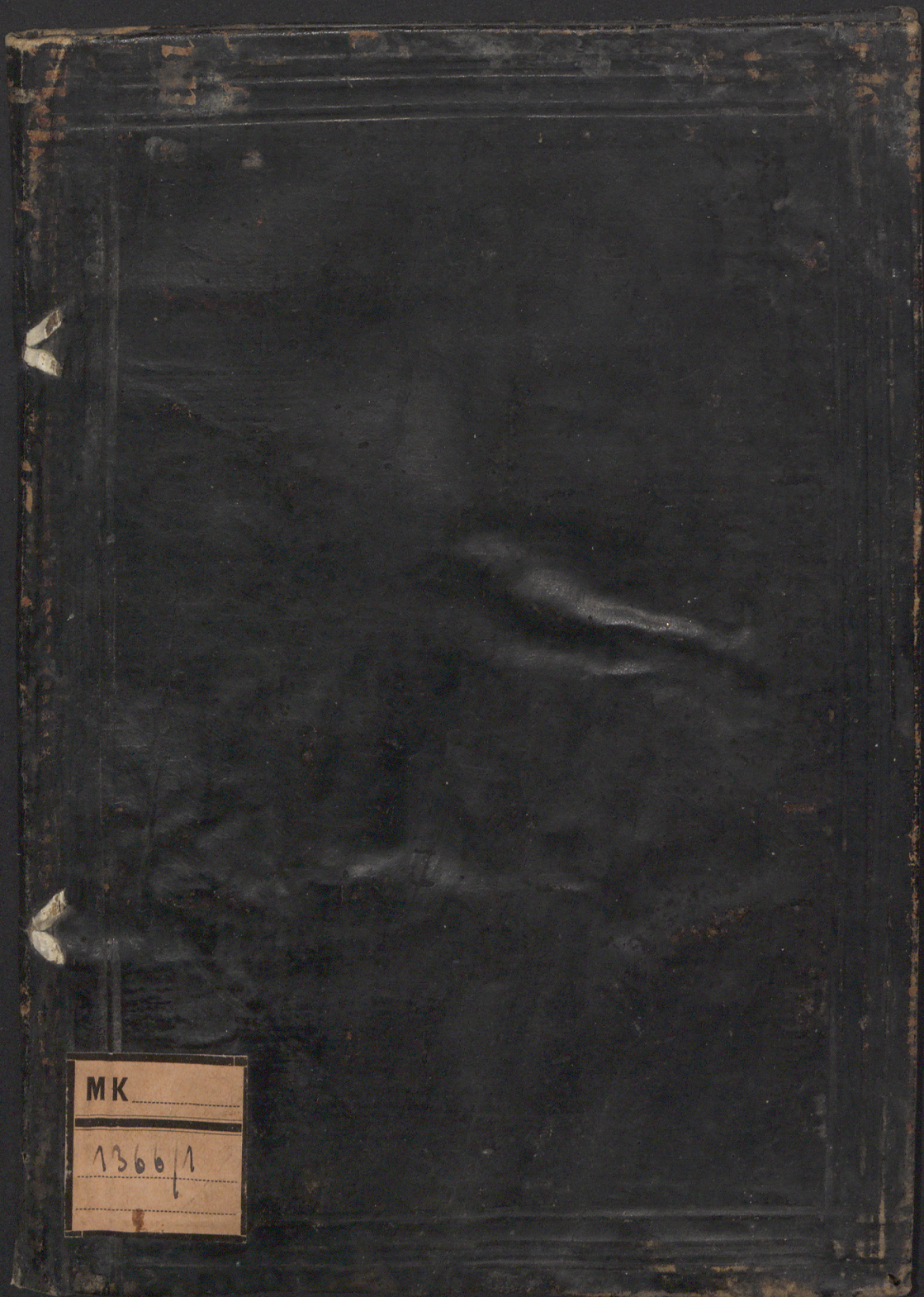
**MEMORIAE || ILLVSTRISS. PRIN=||CIPIS AC DOMINI DN.|| IOANNIS ALBERTI
DVCIS || MEGAPOLITANI ... || LVCTVS SCHOLAE GV=||STROVIANAE.||**

Rostock: Lucius, Jakob d.Ä., 1576

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1785951394>

Druck Freier Zugang

MK

1366/1

80

Mr - 1366 / 1. ¹⁺²

Universitäts
Bibliothek
Rostock

MEMORIÆ
ILLVSTRISS. PRIN-
CIPIS AC DOMINI DN.
IOANNIS ALBERTI DVCIS
MEGAPOLITANI &c. PIETATIS
& Musarum Patronj.

LVCTVS SCHOLÆ GV-
STROVIANÆ.

ROSTOCHII
EXCVDEBAT IACOBVS LVCIVS.

Anno ∞ D LXXVI.

AD DN. VDALRICVM DVCEM MEGA-
politanum, Fratris illust. obitum lugentem.

Illustrissime Dux, Parrone mitis
VDALRICE Deo, bonisq; care,
Vera religionis & quietis
Assertor placida, columna vaturn.

Cui frater moriens, suos alumnos
Fratri munifico, pio, fideli
Tutandos dedit, & simul Parronum
Mixem constituit simulq; dignam.

Ingenti pietate motus, & tenaci
VDALRICE tua fide; quid ergo?

Cum te magnanimus piusq; Princeps
Et regni socius suis parronum
Elegit nimis utilem, salubri

Se parrocinio tuo Camæna
An nostradubitare iure possunt
Verbis supplicibus dicare, mota
Ingenti pietate Dux fideq;.

Qua splendes, velut Hesperus, minores
Inter, lampade, ter coruscat ignes:

Sed qui perpetuò tuos amore
Princeps prosequeris, tuiq; fratris
Immatúra doles subinde fata,

Nostras propitio precamur omnes
Vultu suscipias modo Camænas
Extremum tumultu sonis honorem
Fratris flebilibus tui canentes.

Sic te perpetuò iuuet Supremus
Illustrissime Dux, Parrone mitis
VDALRICE Deo, bonisq; care.

A. VV. S.

MEMORIAE
ILLVSTRISS. PRINCI-
PIS AC DOMINI DN. IOAN.
NIS ALBERTI DVCIS ME-
gapolensis &c.

*Fundite Pierides lugubria carmina Musæ,
Cedat & in lachrymas quod fuit ante
melos.*

*Quisquis amat Musas, quisquis redamatur ab illis,
Tristia Musarum carmina pangat ope.*

*Leta canant alij quib; letior aura refulget,
Postulat hic mæstus carmina mæsta dies.*

*Nam iacet ALBERTUS Patriæ Pater, inclytus
Et Meglaburgiæ gloria magna domus (Heros*

*Fundite pierides lugubria carmina Musæ,
Tristia funestæ sumite plectra lyræ*

*Nam iacet ALBERTVS lethi superatus agone,
Cernere qui Pylj secula dignus erat.*

*Heu mihi quam brevis est, & fallax terminus æui,
Et nostri intereunt, vt levis vmbra, dies.*

*Splendida fallacis sic transit gloria mundi,
Sicredit in cineres quod cinis ante fuit.*

*Non genus aut Proavi, non Regia stemmata profunt,
Cum vulgo Illustres mors rapit atra Duces.*

Fundite

*Fundite Pierides lugubria carmina Musæ,
 Tristia luctifone sumite plectra lyra.
 Nam iacet ALbertus Patriæ Pater, inclitus Heros
 Et Meglaburgiaca gloria magna domus.
 Stemmata non referam, veteris nec nomina stirpis,
 Cuius perpetuo fama decusq; viget.
 Par quibus ille fuit virtute, & vicit eosdem
 Saluifica veri religionis Dei.
 Dumq; feris alij bellis ac ignibus vrbes
 Vastarent, miseras diriperentq; domos:
 Vt bona seruaret diuinæ munera pacis,
 Hoc illi studium nocte dieq; fuit.
 Fundite Pierides Lugubria carmina Musæ,
 Victus enim letho vester A P O L L O iacet.
 Vester A P O L L O iacet, multo venerandus honore,
 Mæcenas templis omnibus atq; Scholis.
 Quem simul & vates, & vatum scripta iuuabant,
 Nec puduit doctos inter abire choros.
 Quiq; bonis, veluti quondam Philadelphus in oris
 Aegypti, impleuit pulpita multa libris.
 Forsitan ab quoties sublatum nostra requirent
 Hunc, studia & Phæbi turba nouena Ducem.
 Sed cur ingemino lacrymas? Nam gaudia vitæ
 Eternæ, in Christo qui moriuntur, habent.
 Ponite Pierides igitur lugubria Musæ
 Carmina, & illustri soluite iusta Duci.*

Qui viuens solida Christum pietate colebat,
 Inq. illo vitam finyt ipse suam.
 Et nunc ex Aula hac, Christo mediante, vocatus,
 Princeps ethereo regnat cuatq. polo.
 Curia curarum genitrix vbi nulla fatigat,
 Nec grauis anxietas tristia corda premit.
 Hanc igitur requiem & latum gratamini honorem
 Quem duce iam Christo sospite sospes habet:
 Optantesq. simul, veluti mens æthere fulget,
 Molliter in tumulo membra sepulta cubent.

M. Franciscus Omichius Schola
 Gustrouiensis Præceptor.

ALIVD

Hætenus insolitas nocturno tempore flam-
 mas
 Arsisse, & plenum vidimus igne po-
 lum:
 Vidimus ignitas, per inane, volasse sagittas,
 Sæpeq. per nubes arma dedisse sonum.
 Fallor an? infamis vel Cassiopea Cometæ
 Lumine, falciferi proferat arma senis.
 Dum facis infestas accensæ Scorpius iras
 Auxerit, oppositum Sole tenente locum.
 Scilicet & nobis tam dira pericla minatur,
 Mortis in octaua, Martia stella, domo.

Quod

Quòd generosa Ducum tot corpora, flore sub æui
 Morte cadant: veluti grandine fusa seges.
 D O R O thea excessit viuis modò Cimbrica, cuius
 Saxeæ vix tumuli ianua clausa fuit.
 Marchica sic cecidit Princeps, quã Scepstriger Heros
 Luget, & amissam Marchia tota dolet.
 Nec satis hoc: lacrymæ lacrymis, dolor atq; dolori,
 Luctibus & luctus crescit, & auctus adest:
 Nuncia Neueleas volitat quòd fama per oras,
 ALBERTVM eximium succubuisse Ducem.
 Qui iubar Heruleæ fulgens & gloria gentis,
 Sedulus Aonidum cultor & altor erat.
 Fidus erat fidei, & constans Pietatis alumnus,
 Tentonicos inter gloria prima Duces.
 Quo viuo vixit meritis Ecclesia iustis,
 Religio & magnum cepit habere decus.
 Floruit & nitido felix Respublica cultu,
 Et tenuere suum Templâ Scholæq; locum.
 Turba nouena sacram, Duce quo, peruenit ad aram,
 Præmia nec meritis inferiora tulit.
 Promptus erat cunctis, Patriæ & seruire saluti,
 Nam Ducis est virtus magna, iuuare suos.
 Æqua fuit semper non auris clausa querenti,
 Deq; eius fassa est pars quoq; victa fide.
 Cumq; fatigato, tantarum pondere rerum
 Non concessa forent oia grata, Duci.

Æqua

Ex libris animum sacris viresq̃ petebat
 Molleq̃ curarum Musa leuamen erat.
 Te lugent igitur meritò, quos inclyta virtus,
 Quos pietas, & quos, clarus Apollo, iuuat.
 Relligio scissis plorat iam mœsta capillis,
 Et vicina sibi, iam modò damna timet.
 Nam Deus interitum cum Relligionis atrocem
 Nunciat, & cladem per sacra verba grauem.
 Tollit, & ex reprobo sapientes colligit orbe,
 Inq̃ pios Superum suscipit arce Duces.
 Sic sacra cum Pietas & cum pietate, Camæna
 Interitum signent iam referantq̃ suum.
 Strenuus occubuit prius hei pietatis amator
 Dux pius, Aōnij gloria vera chori.
 Iohannes, grandem secum moriendo ruinam
 Traxit, & accisa est spes columenq̃ pijs.
 Inunc, indicium subitæ quicunq̃ ruinae
 Spernis, ab infenso, disce cauere, Deo.
 At miserè plangunt mœstæ super omnia Musæ
 Hoc Duce sublato se perijsse putant.
 Siccine, care parens patriæ, mitissime Princeps
 Quos tua defendit dextera, Iane, finis?
 Siccine, Thespiades veræ & pietatis amantes
 Deseris, & miseros funere, Iane, facis?
 At tua, care parens, Pietas pulcerrima cingit
 Busta, nec à magno funere Phæbus abest.

Inq̃

Inq̃ vices Pietas cum Pallade certat, honesto
Æmula dum laudes occinit ore tuas.
Multaq̃ pro meritis in Tempia Scholasq̃ piosq̃
Gratia, dum celi voluitur axis erit.
Tuq̃ tuumq̃ pios inter celebrabitur omnes
Nomen, ab exequijs nobile nomen erit.
Nos quoq̃ & ingentem testamur corde dolorem.
Qui sumus Heruleæ pars quotacunq̃ scholæ
Namq̃ quis ad tantum non signa perennia funus
Redderet, immensæ tristitiæq̃ notas.
Fas erit amissum patriæ lugere Parentem,
Anchora qui Musis præsidiumq̃ fuit.
Sic Rosa, sic viola, Borea, cecidere, ruente:
Ferreus est quem non tanta ruina mouet.
Sit sua laus alijs: extincto at Principe nostro
Extinctus Claræ creditur artis honor.
Quem pietas operosa dolet, quem Phæbus ademptum,
Quem dolet amissum, patria terra, virum.
At cum terra nihil gelidos nisi Principis artus
Contegat, æthereus spiritus astra colat:
Quisquis es optato requiem pacemq̃ iacenti,
Et pia, dic, semper molliter ossa cubent.

M. ANDREAS VVENCELIUS
Silesius, Corrector.

B ALL.

ALIVD.

Valis populea, mærens Philomela, sub vmbra

Amiffos queritur fœtus, lugubria cantans:

*Non fecus ALBERTI defuncti corpora vita
Magnanimi Heröis, Nati, cum principe matre
Deflent, & mæstis latè loca questibus implent.*

At cum non longas in fletum ducere voces

Profit, honoratis potius nos carmina votis

Accumulare Duci iuvat, & pia facta referre.

Vt pia posteritas nomen miretur, & omne

Nominis Alberti decus & pietatis amorem.

Dux pie, tu Musas ornasti, præmia Musæ

Nunc tibi persolunt: erat & tibi Musica grata.

Gloria in excelsis Diuûm cantare ministros

Audis, fert requiem nunc mens tua libera curis.

STEPHANVS PISCATOR

Templi Cathedralis Cantor.

ALIVD.

FLebilis indignos Meglaburga resolue capillos,

Ab nimis immensus nunc tibi mæror adest.

Ille tuus princeps Iohannes, optimus ille,

Inter laudatos de pietate Duces.

Qui mi-

Qui miranda tuæ regionis fama superstes,
 Qui fuit Aönij fida columna chori,
 Qui pia curavit sincerè verba doceri,
 Depulit & templis dogmata falsa tuis.
 Qui patriam semper iusto moderamine rexit,
 Ut queat exemplum principis esse boni.
 Inclytus ille Heros inopina morte peremptus,
 Nunc cubat in gelido corpus inane solo.
 En quoq; Bucephalus mæsti dat signa doloris,
 Atq; suo amisso Principe, triste gemit.
 Cernis ut ille iuba penitus miserabilis omni
 Demissa incedat, stet sine honore miser.
 Excipiunt lacrymas terræ, quas ungula calcat,
 Osq; suum hinnitu concutiente sonat.
 Magni & Alexandri sic illum funere, dicunt
 Egressum tectis, clare Philippe, tuis.
 Nec magis illius confusus funere Magni,
 Quam pie Iohannes, te moriente, fuit.

IOHANNES STEINMAN
 Collega.

ALIVD.

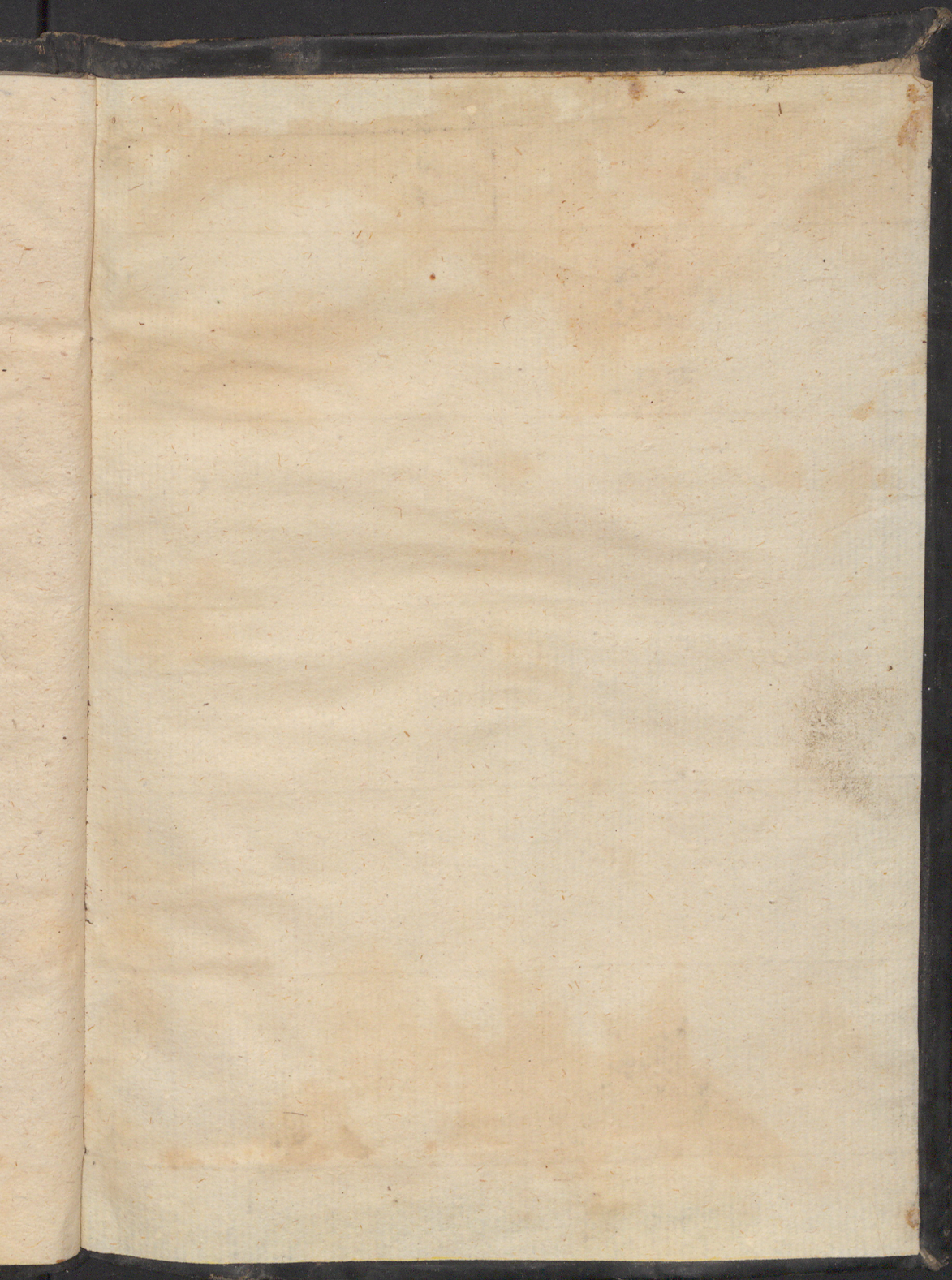
Ceu niueus, Vatum volucris, modulamina Cygnus
 Suavia, quando venit funeris hora, canit.
 Sic Cygnea fuit tua vox, clarissime Princeps,
 Commendando tuis relligionis opus.

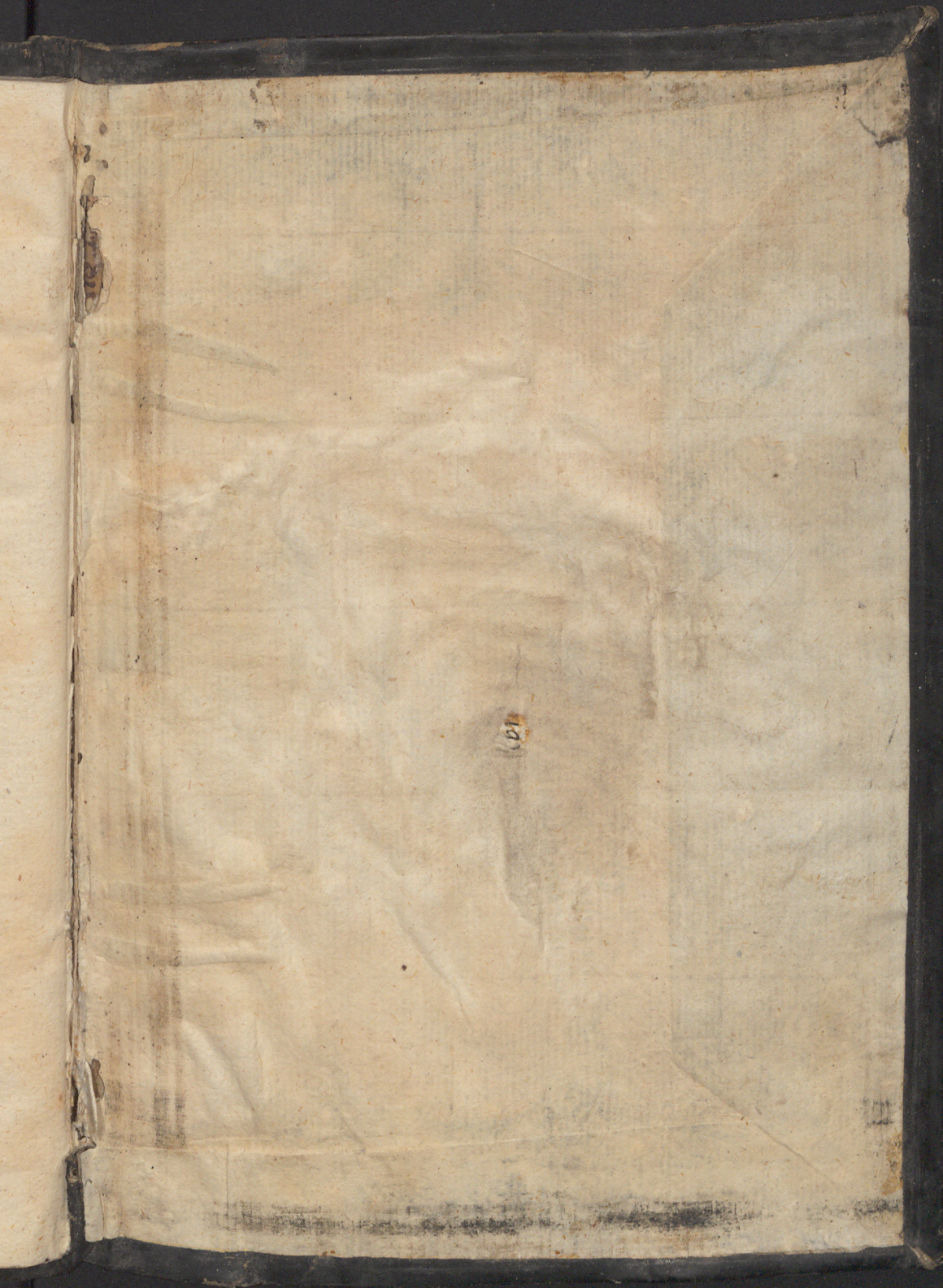
Collau.

Collaudans Natis & pacis munera, curæ
 Ac in agone tibi, subdita turba, fuit.
 Hæc tria: Relligio: Pax: cara Salusq; tuorum.
 Sunt Ducis, & patriæ, munia summa, patris.
 Ergò altum donec lustrabunt sidera cælum,
 Cantabit laudes turba sacrata tuas.
 Nos etiam tenues damus hæc in funera versus
 Pax tibi parta, tuos pax maneatq; precor.

IOHANNES BESENTHALIVS
 Templi Parochialis Cantor.

Fundite Pierides lugubria carmina Musa,
 Tristia luctu sonæ sumite plectra lyra.
 Nam iacet ALbertus Patriæ Pater, inclutus H
 Et Meglaburgiaca gloria magna domus.
 Stemmata non referam, veteris nec nomina
 Cuius perpetuo fama decusq̃ viget.
 Par quibus ille fuit virtute, & vicit eos
 Saluifica veri relligione Dei.
 Dumq̃ feris alij bellis ac ignibus vr
 Vastarent, miseras diriperent
 Vt bona seruaret diuinæ muner
 Hoc illi studium nocte d
 Fundite Pierides Lugubria
 Victus enim letho v
 Vester A P O L L O i
 Mecænas templi
 Quem simul & va
 Nec puduit
 Quiq̃ bonis, v
 Egypt
 Forsitan
 H
 Sed
 rymas? Nam gaudia vite
 christo qui moriuntur, habent.
 igitur lugubria Musæ
 & illustri soluite iusta Duci.

A 3

Qui

